

Doroczne Zgromadzenie Ogólnopolskiej Komisji Historycznej Ruchu Studenckiego z okazji 59 rocznicy powstania Zrzeszenia Studentów Polskich

O tym, że społeczny ruch chóralny był i jest bardzo ważny w rozwoju życia kulturalnego społeczeństwa, nie trzeba nikogo na tej sali przekonywać.

I kiedy w 1961 roku, po studiach dyrygentury chóralnej, tak się to teraz nazywa, pomyślałam – moje marzenia się spełniają, ale nie sądziłam, że ta „przygoda” potrwa aż 30 lat.

Wielką rolę w rozwoju zespołów chóralnych odegrała Komisja Kultury Rady Naczelnej Zrzeszenia Studentów Polskich, która od chórów oczekiwała przede wszystkim spełnienia funkcji kulturalno-twórczej. Nie szczędząc środków finansowych, przy pomocy Rady Artystycznej, skupiającej wybitnych specjalistów (której miałam zaszczyt być wiceprzewodniczącą) położyła nacisk na:

- systematyczne doskonalenie kadry dyrygenckiej poprzez praktyczne seminaria w zakresie: problemów wykonawczych i emisji głosu
- wartościowy repertuar muzyki dawnej i współczesnej, polskiej i obcej literatury chóralnej
- organizację festiwalu i konkursów krajowych
- wyjazdy na konkursy międzynarodowe
- na inspirację polskich kompozytorów współczesnych do tworzenia nowej literatury chóralnej.

Istotną sprawą było uczestnictwo w festiwalach zagranicznych, na których chóry nasze prezentowały arcydzieła polskiej muzyki chóralnej – świeckiej i sakralnej.

Realizacja i efekty tych wymogów przyczyniły się do szybkiego wzrostu liczby chórów. W latach 70-tych było ich już 75 i stały się priorytetowym ruchem chóralnym w Polsce. Miały bardzo duży wpływ, pod względem artystycznym, na całokształt polskiej chóralistyki. Niektóre z nich osiągnęły europejską i światową sławę jak:

1. Chór Akademii Medycznej w Gdańsku pod dyr. Ireneusza Łukaszewskiego
2. Chór Politechniki Szczecińskiej pod dyr. Jana Szyrockiego
3. Chór Uniwersytetu Warszawskiego pod dyr. Macieja Jaśkiewicza
4. Chór Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego pod dyr. Kazimierza Górskiego
5. Chór Uniwersytetu Poznańskiego pod dyr. Stanisława Kulczyńskiego
6. Chór Akademii Medycznej w Białymstoku pod dyr. Romana Zielińskiego
7. Chór Politechniki Śląskiej w Gliwicach pod dyr. Józefa Szulca
8. Chór Politechniki Wrocławskiej pod dyr. Piotra Ferensowicza
9. Męski Chór Politechniki Poznańskiej pod dyr. Janusza Dzieciola
10. Krakowski Chór Akademicki (męski) Uniw. Jagiellońskiego pod dyr. Stanisława Hasa
11. Chór im. prof. Wiktora Wawrzyczka Akademii Rolniczo-Technicznej (obecna nazwa Uniwersytetu Warmińsko – Mazurskiego pod dyr. Benedykta Błońskiego itd. itd.

Kilkanaście z nich ma wieloletnią tradycję. Za przykład niech posłuży Chór Uniwersytetu Warszawskiego. Ten 85-latek zachował swoją świetność - wysoki poziom artystyczny – do dziś. Jest to zasługą nie tylko chórzystów, ale przede wszystkim dyrygentów m.in. Zbigniewa Soji, Mirosława Perza, Macieja Jaśkiewicza. W tym okresie chór odnosił duże sukcesy, a za kadencji Macieja Jaśkiewicza na konkursie w Middlesbrough w Anglii otrzymał Grand Prix, podobnie na Ogólnopolskim Turnieju „Legnica Cantat” w Legnicy.

Ten bakcyl, który chórzyści połknęli w latach tworzenia Chóru miał ogromny wpływ na ich rozwój intelektualny w dziedzinie muzyki.

Na próbach kształcili swój głos, technikę wokalną, poznawali piękno muzyki chóralnej i jej wykonawstwo. Z każdym rokiem rodziła się troska i odpowiedzialność za wspólne dzieło, a radość z osiągniętych sukcesów ugruntowała ich miłość do wspólnego muzykowania na zawsze.

I kiedy nadchodził dzień odejścia z zespołu, z różnych powodów: podjętej pracy zawodowej, ustąpienia miejsca młodszemu, przekazywali zdobyte doświadczenie swoim następcom.

Przygotowania do obchodów Jubileuszu 80-lecia istnienia Akademickiego Chóru Uniwersytetu Warszawskiego stały się przyczynkiem do powstania Towarzystwa Przyjaciół Chóru Uniwersytetu Warszawskiego, które zarejestrowane zostało jako zrzeszenie dobrowolne i samodzielne w kwietniu w 2000 roku.

Na Jubileusz, staraniem Towarzystwa, wydana została monografia „Gaudeamus,” przedstawiająca piękną historię działalności Akademickiego Chóru i płyta CD, zawierająca nagranie z lat 1963 – 1997.

W czasie spotkania, po „wspominkach”, zrodziła się myśl, by założyć nowy chór i kontynuować dotychczasowy dorobek artystyczny swojego życia.

I tak powstał Chór Towarzystwa Przyjaciół Akademickiego Chóru Uniwersytetu Warszawskiego, który w 2003 roku przyjął nazwę „Amici Canentes”.

Ten ustabilizowany skład 30-osobowy spotyka się raz w tygodniu.

Swoją dorobek artystyczny pod dyktando Pawła Straszewskiego z programem z lat młodości i nowym ambitnym repertuarem muzyki sakralnej i świeckiej: a cappella, formy wokalne – instrumentalne, pieśni ludowe prezentował i prezentuje pod aktualnym kierownictwem Zuzanny Kuźniak na festiwalach, konkursach, ważniejszych koncertach krajowych i zagranicznych.

Z okazji różnych uroczystości i koncertów śpiewali i śpiewają wspólnie z Akademickim Chórem Uniwersytetu Warszawskiego pod dyr. Iriny Bohdanovitch i Collegium Musicum Uniwersytetu Warszawskiego pod dyr. Andrzeja Borzyma.

Dziś, w tej sali, w tym Chórze śpiewają dziadkowie i rodzice. W Akademickim Chórze ich dzieci i wnuki, a to co robią dla upowszechniania polskiej kultury muzycznej w kraju i w świecie jest prawdziwą „perłą w koronie”, a jak każda perła zasługują na najwyższe wyróżnienie i gratyfikację.

Na zakończenie chciałabym dodać, że Chór ten był zawsze moim „oczkiem” nie tylko z urzędu, ale również prywatnie. Nie jeden raz miałam zaszczyt towarzyszyć im na konkursach zagranicznych, różnych wyjazdach i cieszyć się z nimi z sukcesów na bieżąco.

Wiesława Krodkiewska

Wiesława Krodkiewska

Warszawa, 15.04. 2009 r.